

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., a JUDr. Zory Šmolkové ve věci

žalobkyně: **H. D.**
státní příslušnost Slovenská republika
zastoupena advokátem Mgr. Ladislavem Bártou
sídlem Purkyňova 6, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 8. 2022, č. j. OAM-706-124/ZR-2022, ve věci zrušení povolení k trvalému pobytu

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včas doručenou žalobou se žalobkyně domáhala zrušení výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo žalobkyni zrušeno povolení k trvalému pobytu podle § 87l odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) a udělen výjezdní příkaz s platností na 30 dnů od právní moci rozhodnutí.

2. Žalobkyně v žalobě namítla, že její trestná činnost musí být posouzena nanejvýš individuálně. Žalobkyně nebyla nikdy odsouzena k nepodmíněnému trestu a s jednou výjimkou je její trestná činnost již zahlazena. Neexistuje obecný důvod obavy z jejího jednání. Žalobkyně citovala předpisy EU a související judikaturu, s tím, že ohrožení některého základního zájmu společnosti musí být skutečné, aktuální a dostatečně závažné. Nelze vycházet jen z odsouzení pro trestný čin, je třeba vzít v úvahu další aspekty jako uložený trest, míru zapojení do trestné činnosti, rozsah škody a tendenci k opakování trestné činnosti.
3. Dále žalobkyně namítla, že její manžel je zcela závislý na její péči, v případě zrušení trvalého pobytu žalobkyně by byl fakticky nucen usilovat o umístění „na sociálním zařízení“. Žalobkyně je matkou a babičkou řady českých občanů, s nimiž udržuje soustavný styk. Žalobkyně připojila k žalobě svazek lékařských zpráv ohledně zdravotního stavu svého manžela (aniž by navrhovala provedení jakýchkoli důkazů soudem).
4. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. K žalobní námitce ohledně trestné činnosti především odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. K žalobní námitce ohledně zásahu do rodinného života žalovaný zdůraznil, že žalobkyně v průběhu správního řízení neuvedla žádné informace, které by se týkaly vážného zdravotního stavu jejího manžela, ani nespecifikovala žádné další rodinné příslušníky. Taktéž nepředložila žádné doklady o zdravotním stavu manžela, i když k tomu měla dostatek času, nejedná se tedy o novou skutečnost v řízení.
5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Rozhodoval přitom v souladu s § 51 s. ř. s. bez nařízení jednání.
6. Z obsahu správních spisů soud zjistil, že žalobkyně se nejprve v roce 2005 podílela na jednání, kdy se její spolupachatel pokusil vybrat peníze z bankomatu pomocí cizích platebních karet, poté v letech 2015, 2016 a 2018 se vždy pod smyšlenou záminkou vloudila se spolupachateli do domácností poškozených, kde odcizovali hotovost (22 000 Kč, 96 000 Kč, 30 000 Kč), načež v roce 2021 obdobným způsobem odcizili částku 185 000 Kč, čímž připravili 72letou ženu o celoživotní úspory. Za tuto trestnou činnost byla žalobkyně dvakrát odsouzena k odnětí svobody s podmíněným odkladem, a v případě posledního trestného činu pak k obecně prospěšným pracem a peněžitému trestu. Žalovaný zjistil k osobním poměrům žalobkyně, že je vdaná, bez zaměstnání, bez živnostenského oprávnění, nefiguruje jako statutární orgán žádné právnické osoby, nevlastní v ČR žádnou nemovitost. Žalobkyně se na výzvu dostavila k žalovanému dne 16. 5. 2022, seznámila se se spisem a vyjádřila se takto: „Advokát se vyjádří, velice toho lituji, už se to nebude opakovat.“ Žalobkyně ani kdokoli jiný poté nijak nereagovali, žalovaný rozhodl ve věci dne 24. 8. 2022.
7. Podle § 87l odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, ministerstvo rozhodnutím zruší povolení k trvalému pobytu, jestliže držitel tohoto povolení ohrožuje bezpečnost státu nebo závažným způsobem narušuje veřejný pořádek, není-li zahájeno řízení o správním vyhoštění.

8. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí nejen, že konkrétně popsal jednotlivé činy, za které byla žalobkyně odsouzena, ale především obsáhle a logicky odůvodnil, v čem spočívá narušení veřejného pořádku a proč je považuje za závažné (str. 3 – 5 rozhodnutí). Soud s jeho hodnocením souhlasí, plně na ně odkazuje a s ohledem na obecnost žalobní námitky pouze zdůrazňuje, že narušování veřejného pořádku mělo u žalobkyně stupňující se tendenci a v posledním případě byla poškozenou osobou dokonce osoba seniorského věku!!! Předchozí tresty neměly na žalobkyni žádný výchovný účinek, a z hlediska posuzování věci žalovaným je lhostejno, zda jsou odsouzení žalobkyně již zahlazena. Žalovaný posoudil všechny okolnosti nanejvýš individuálně, včetně kritérií citovaných v žalobě. Žalobní námitka popsaná v bodě 2. tohoto rozsudku není důvodná.
9. Přiměřeností dopadu rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobkyně se žalovaný pečlivě zabýval na str. 5 – 7 odůvodnění napadeného rozhodnutí, na což soud opět plně odkazuje. Žalobkyně se seznámila s obsahem správního spisu, měla dostatek času i prostoru na to, aby tvrdila a dokládala skutečnosti, které považovala za důležité. Ze správního spisu ani z žaloby nevyplývá žádný důvod, proč by žalobkyně, ať již sama či pomocí svého zástupce, nemohla reagovat v průběhu správního řízení (mezi seznámením se spisem a vydáním rozhodnutí uplynuly 3 měsíce). Soud na tomto místě, stejně jako žalovaný ve vyjádření k žalobě, poukazuje na § 174a odst. 1 větu druhou zákona o pobytu cizinců, podle něhož je účastník řízení povinen v rámci řízení poskytnout ministerstvu veškeré relevantní informace potřebné k posouzení přiměřenosti vydaného rozhodnutí. Stejně tak je přílehlavý i odkaz žalovaného ve vyjádření na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 2 Azs 271/2015, podle něhož nelze po správních orgánech požadovat, aby pouze z vlastní iniciativy pátraly po osobách, k nimž by účastník mohl mít vytvořeny blízké vazby. Je nepochybné, že se žalovaný zabýval všemi relevantními skutečnostmi, které mu byly známy v době rozhodování, a soud s jeho závěry souhlasí. S ohledem na popsané okolnosti se soud dále nezabýval ani přílohami připojenými k žalobě (které ostatně nebyly navrhovány jako důkazy), ani upřesněním státní příslušnosti manžela žalobkyně (neboť by to na věci nic nezměnilo), natož pak obecně uvedenou „řadou českých občanů“, jejichž matkou a babičkou je údajně žalobkyně. Žalobní námitka popsaná v bodě 3. tohoto rozsudku není důvodná.
10. S ohledem na výše uvedené soud žalobu zamítl jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s.
11. Procesně úspěšnému žalovanému (§ 60 odst. 1 s. ř. s.) nevznikly podle obsahu spisu žádné náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti, proto soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 16. března 2023

Shodu s prvopisem potvrzuje T.B.

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu